

RECENSION

Moa Gammel och Simon J Berger i *Hemma*. Distr: Movieboosters AB

Hemma

Originaltitel: Hemma

Regi: Maximilian Hult

Producent: Anna G. Magnúsdóttir, Anders Granström

Manus: Maximilian Hult

Foto: Tommy Lundqvist

Medverkande: Moa Gammel, Anita Wall, Simon J. Berger, Erik Lundqvist, Lia Boysen m.fl.

Sverige, Island 2014

Längd: 1 tim 30 min

Distributör: Movieboosters AB

Lou jobbar med att hitta strategier för att få stadstrafik att flyta på bra. Hon är pluggsmart och älskar att arbeta men har svårt för människor och närhet, hon har ett enormt kontrollbehov som hindrar henne från att bli omtyckt. Den enda personen hon är någotsånär nära är hennes mor. När Lou plötsligt får reda på att hennes morfar har dött, och att hennes mormor lever, så kommer det som en chock för henne. Lous mor har nämligen alltid sagt att hennes morföräldrar dog innan Lou föddes.

Lou åker till begravningen, från storstaden till landet, och träffar snart sin mormor och en jämnårig kille, som jobbar på det lilla bysamhällets bokantikvariat och ibland lånar hennes morfars piano. Till denna trio så sluter sig Tom, en mobbad kille som påminner mormodern om sin bortgångne make. Hon har lovat honom att hitta något han är bra på och hjälper därför honom, utan hans mors vetskap, att skolka från skolan. Vänskapen mellan dessa fyra personer samt deras individuella utveckling är vad vi får följa i filmen. Regissören och manusförfattaren Maximilian Hult långfilmsdebuterar

och gör det på ett bra sätt, det är stora känslor uttryckta på lågmälda sätt. Bäst är hur välteknade och avrundade rollfigurerna är. Lou står i centrum men vi får lära känna alla fyra huvudpersonerna på tillfredsställande djuplodande sätt. Var filmen haltar lite är i avslutningen, där allt knyts ihop på sätt som känns något forcerade. Inte så att det förstör filmupplevelsen som helhet men tillräckligt för att man ska få en känsla av att siktet är inställt på tillrättalagd medelväg snarare än konsekvent realism.

Hemma är inspelad i undersköna isländska miljöer som skapar en både idyllisk och spännande atmosfär för våra rollfigurer att agera i. Filmen tar itu med saker som karriärshets, social avoghet och hur man hittar sig själv och sin plats i världen när man skiljer sig från vad majoriteten av människor i samhället anser vara "normalt". Den gör det på sätt som är både poetiska och analyserande, sätt som öppnar upp för människor i publiken att fundera på sig själva och sina relationer till omgivning och medmänniskor.

Alla fyra skådespelarna i de bärande rollerna är riktigt bra. Moa Gammel, som Lou, gör sin klart bästa rollprestation någonsin och backas upp fint av alltid intressanta Anita Wall, Simon J. Berger (som övertygar mer för varje gång man ser honom) och unge Erik Lundqvist (som också kan ses i *Eskil & Trinidad*). Lia Boysen, i den mindre rollen som Lous mamma, och Lars Lind, som endast syns kort i början som Lous morfar, är perfekta val för filmen och ytterligare exempel på vilket fantastiskt jobb rollbesättaren har gjort.

Alla i *Hemma* är, mer eller mindre och på olika sätt, obekväma i sina skinn eller sina nuvarande situationer, filmen argumenterar fint för att räddningen finns att hitta i att lära känna sig själv och vad och vilka man trivs med. Filmens omfamning av outsiders och understrykning av att det är okej att vara annorlunda, att inte riktigt veta vad man vill med livet och att ha ovanliga drömmar är berörande och gör att *Hemma*, efter att eftertexterna har slutat rulla, lever kvar länge i minnet.

Martin Memet Könick

FILMRUTAN